

national sammenhæng, men forureningsrisikoen kan formentlig aldrig helt elimineres.

Forurening udgør kun et problem, hvis rekvisiterne og brugerne af DNA-analyser ikke er bevidste om risikoen og ikke håndterer oplysninger om DNA-profilsammenfald, som kan være forårsaget af forurening, på en hensigtsmæssig måde.

Spørgsmål 2: Er der grundlag for en ændret vurdering i forhold til 1999 med hensyn til det forhold, at der ikke kan udledes oplysninger om en persons karakteristika, arveanlæg, sygdomsdispositioner eller lignende af de nævnte DNA-profiler, eller med hensyn til antagelsen om, at det er meget lidt sandsynligt, at der en dag skulle kunne udledes sådanne oplysninger fra de undersøgte ikke-kodende DNA-områder?

Nej. Der er i den mellemliggende tid ikke fremkommet nye oplysninger, der ændrer de tidligere vurderinger.

Spørgsmål 3: Vil det underliggende biologiske materiale uanset anvendelsen heraf til DNA-analyse give mulighed for, at der efterfølgende foretages en ny, selvstændig analyse (til brug som kontrol eller "second opinion" i tilfælde, hvor det gøres gældende, at det første analyseresultat er forkert)?

Retsgenetisk Afdeling arkiverer materiale fra undersøgte biologiske spor og fra referenceprøver fra personer efter anmodning fra rekvisiterne, såfremt alt materiale ikke er opbrugt ved de foretagne analyser. Det vil være muligt at foretage fornyede analyser, såfremt der findes arkiveret materiale.

Spørgsmål 4: Bør udtagelse af spytp prøve med henblik på DNA-analyse i alle tilfælde udføres med vatpind, der skræbes mod mundhulen, eller

findes der andre egnede metoder, der lige så godt kan anvendes?

De mest sikre prøver til DNA-profilanalyse er blodprøver, hvor der altid kan opnås DNA-profiler. Spytp prøver (eller mere korrekt celledrab fra kindslimhinden - "kindskrab") kan foretages med vatpinde, men der findes andre former for skrabemateriale, der er mere velegnet, fx skræbepinde med hoveder af plast eller skumgummi. Ved anvendelse af kindskrab må det påregnes, at der vil forekomme tilfælde, hvor et kindskrab indeholder for lidt DNA til DNA-profilanalyse, således at der må udtages ny prøve.

Spørgsmål 5: Kræver udtagelse af spytp prøve med henblik på DNA-analyse medvirken af sundhedspersonale (læge mv.), og skal særlige sikkerhedsmæssige forholdsregler iagttages for at undgå risiko for "forurening"? Vil den pågældende evt. selv kunne foretage udtagelsen af spytp prøven?

Ifølge nuværende lovgivning er udtagelse af spytp prøve (kindskrab) et legemsindgreb, der kræver, at en læge foretager indgrebet. Teknisk set er der imidlertid intet til hinder for, at uddannet personale hos fx politiet kan udtage kindskrab fra personer. Udtagelse af kindskrab kræver, at det personale, der foretager indgrebet, følger fastlagte procedurer og anvender beskyttelsesudstyr, der sikrer mod forurening med DNA fra uvedkommende kilder.

Der er teknisk set heller intet til hinder for, at en person kan foretage kindskrab på sig selv. Det er imidlertid af afgørende vigtighed at sikre identiteten af den person, der afgiver et kindskrab og at sikre mod snyd med kindskrabet. Det vil derfor være u hensigtsmæssigt, hvis en person foretager kindskrab på sig selv uden medvirken af personale fra politiet.

P.A.V.

Med venlig hilsen

Niels Morling
Afdelingsleder, dr. med.